

عرفا به بیان مطلب پرداخته است. در دیباچه می گوید: «ألفت هذا التأليف في مكة ثم استدركته في دمشق». مؤلف در این کتاب می کوشد تا میان طریقت و شریعت جمع کند، عارفان گنوسيست را به سوی تسنن و قشرگرانی بکشاند. از ابوسلیمان دارانی نقل آورده که آن عمل که در دنیا نتیجه ندارد در آخرت نیز پاداشی نخواهد داشت؛ نیز نخستین علم که بر آدمی واجب است پس از علم معرفت، فقه نماز و روزه باشد؛ از رفتار جاهلان چون تراشیدن ریش و پوشیدن دست ابرنجن آهتنی پرهیز می دهد؛ اعمال و پرسش های اندامی در هیچ مرتبه و مقامی حذف شدنی نیست. او می گویند: علم فقه و علم کلام و علم حقایق (عرفان) لازمه یکدیگرند و جامع هر سه علم امام کامل و قطب و حجت و داعی است. مؤلف این کتاب، اصول عقاید عرفان اسلامی را که از دیدگاه اهل سنت بدعت و باطل است، با همان اصطلاحات عرفانی و به روایت از افرادی چون کمیل بن زیاد و حذیفه یمانی از حضرت علی (ع) نقل می کند مانند حدیث «هیچگاه زمین از حجت خدا خالی نخواهد بود» و در عین حال آنها را سنت پسندانه تفسیر می نماید و گاه به عکس، روایات سنی را می آورد و آنها را با عینک عرفانی تفسیر می کند، در نتیجه به شوندۀ سفارش می دهد که با حسن ظن بشنو و از تخطّه و تکفیر پرهیز: بابی ویژه اثبات پیر و مرید از روی کتاب و سنت و اجماع (بدون ذکر عقل) دارد؛ باب تصحیح البداية علی ما یخصّها ... جنید ... و هو ثمان شرایط ... باب الشرط الاول: الوضوء؛ باب الشرط الثاني: دوام الصوم؛ باب الشرط الثالث: دوام السکوت؛ باب الشرط الرابع: دوام الخلوة؛ باب الشرط الخامس: دوام الذکر؛ باب الشرط السادس: دوام نفی الخواطر ... فصل: و من علوم الصوفية معرفة الخواطر، الخطوات أربعة كلها من الله، فصل في المشيخة، الشیخ هو الذي يقرؤ الدين و الشرع؛ باب الشرط السابع:ربط القلب بالشيخ؛ باب الشرط الثامن: دوام ترك الاعتراف،فائدة الشروط الثمانية، فصل و من يواظب على الشرایط الشانیة، باب فی لبس الخرقه، باب فی التصوف، قبل ارکان التصوف فی الظاهر خمسة ... و از دان باطنہ ايضاً خمسة، فصل ان قیل: ما الایمان یقال: هو تصدقی الرسول.

(علینقی متزوی)

آغاز: بسم الله الرحمن الرحيم شانه القوى سلطانه الظاهر احسانه الباهر بررهنه المحتجب العظمة والجلال المتفرد بالكيراء والكمال ... اما بعد فقد الفت هذا التأليف في مكه شرفها الله تعالى ثم استدركته بمدينه دمشق وزدت فيه فواید حتى ...

انجام: تمت الرساله المكيه التي الفت في مكه سودها الله تعالى ولكن استدركت المحرسه وزدت فيها مسایل و فواید نذکره من واعظتها ... و اعانتا على كل خير و اعادتنا من كل شر و لا حول ولا قوه الا بالله العلي العظيم والحمد لله رب العالمين و صلواته على محمد و آله و اصحابه الجمل نعم الولى و نعم النصیر و الله اعلم بالصواب.

MADDE YAYIMLANDIKTAN  
SONRA GELEN DOKUMAN

[ف مخ: ۱ - ۲۴۰] ۱۶×۷۷

رساله مکالمه > كتابچه جمع و خرج بسطام  
رساله مکالمه > رفیق و وزیر

### ● الرساله المكيه في الخلوة الصوفية / عرفان و تصوف /

عربی

ar-r.-ul makkîya fi-l xalwat-iŞ Şüfüya

اسپهبدی، عبدالله بن محمد امین، ق ۵۹۱ قمری  
esphahbâdi, 'abd-ol-lâh ebn-e mohammad amîn رساله‌ای در بیان معتقدات کلامی، اخلاقی و عرفانی بر روش اهل سنت که در شهر مکه مکرمه تحریر و در شهر دمشق تکمیل شده است و نسخه نهایی آن در شهر بندر چنایپتن هندوستان تحریر شده است.

آغاز: الحمد لله العظيم شأنه القوى سلطانه الباهر بررهنه الظاهر احسانه المحتجب بالعظمة والجلال والمتفرد بالكيراء والكمال ... اما بعد فقد الفت هذا التأليف في مكه شرفها الله تعالى. ثم استدركته بمدينه دمشق وزدت فيه فواید ...

انجام: ثم جاءهم ما كانوا يوعدون ما اغنى عنهم ما كانوا يمتعون  
نبهنا الله تعالى و اياكم عن نومة الغافلين

[کشف الظنون: الرساله المكيه، بروکلمان، ذیل ۲۸۲/۲ - ۷۰۰]

۱. تهران؛ ملک؛ شماره نسخه: ۶۲۲۵/۱

آغاز و انجام: برابر

خط: نسخ خوب، کا: محمد بن الشیخ عبدالباقي الاسکلی مربی شیخ حسن افندي، تا: ۱۰۰۵ق، جا: تکیه مصطفی پاشا؛ جلد: ابری، ۱۰۶ گ (۱۰۶-۱۰۵)، اسطر: ۱۵، اندازه: ۱۱/۵x۱۹/۵ سم [ف: ۹-۲۸۰]

۲. تهران؛ مجلس؛ شماره نسخه: ۱۰۶۷۹

آغاز و انجام: برابر

خط: تستعلیق هندی، کا: محمد موسی بن نورالدین، تا: ۸ ذیقعده ۱۱۶۶ق؛ با نشانه بلاغ؛ جلد: گالینگور آبی، ۷۳ گ، ۱۹ سطر، اندازه: ۲۲x۱۶ سم [ف: ۳۳۱-۳۳۱]

### ● الرساله المكيه في طریق السادة الصوفیة / عرفان و تصوف /

تصوف / عربی

ar-r.-ul makkîya fi ṭarīq-is sâdat-iŞ Şüfüya

یافعی، عبدالله بن اسعد، ق ۶۹۸ - ۷۶۸ قمری  
yâfe'i, 'abd-ol-lâh ebn-e as'ad (1299 - 1367)

تاریخ تأییف: ۷۵۵ق رساله‌ای است در کیفیت سیر و سلوک و آداب مجاهده و ریاضت و تهذیب نفس جهت وصول به حق و حقیقت که از چندین فصل و باب تشکیل شده است. مؤلف در این رساله با استفاده از بعضی از آیات و احادیث و نیز سخنانی از مشایخ و

01 Kasim 271

فرستگان: نسخه‌ای خطی ایران (فنا)؛ جلد شانزدهم؛ به کوشش، مصطفی درایتی؛ تهران: سازمان اسناد و کتابخانه ملی

جسوسی اسلامی ایران؛ ۱۳۹۱/۲۰۱۲

تهران؛ ملی؛ شماره نسخه: ۱۸۷۱/۶ آغاز؛ ادرک بذاک الحجر المثنا xx لقد اصحاب من به تشبیه؛ انجام؛ والحمد لله على آلة الحكم العدل على قضائه تم الارجوه بعون الله.  
کا: محمد نعیم محمد آبادی، تا: ۱۰۸۳ق؛ کاغذ: فرنگی، جلد: تیماج تریاکی، ۲ص (۷۶-۷۷)، ۲۵ سطر (۱۵/۵x۸)، اندازه: ۱۶x۳/۵cm [ف: ۱۰ - ۴۷۰]

● روض الرياحين في حكايات الصالحين = نزهة العيون النواطل / عرقان وتصوف / عربی  
rawz-ul-rayāḥīn fi ḥikāyat-iṣ-ṣāliḥīn = nuzhat-ul-‘uyūn-in-nawāzīr

یافعی، عبدالله بن اسعد، ۶۹۸ - ۷۶۸ قمری  
yāfi‘, ‘abd-allāh ibn as‘ad (1299 - 1367)  
در مقامات صوفیه و بعضی از مشاهیر عراق و ۵۰۰ داستان که راجع به آنها نقل شده، با عنوان های: «مسالة، فائدة، فصل، حکایة، لطیفة، عجیبة» در پنج «فصل» که دو فصل آن با عنوان مقدمه و دو فصل با عنوان خاتمه و یک فصل با عنوان خاتم بدین ترتیب: ۱. فی شیء من فضائل الاولیاء و الصالحین؛ ۲. اثبات کرامات الاولیاء السادات الاصفیاء؛ ۳. الجواب عن انکار وقع من بعض الفقهاء في بعض حکایاتهم؛ ۴. بیان مذهبهم في عقائدhem؛ ۵. توحید الاولیاء و مدح خاتم الانبياء.

آغاز؛ الحمد للمعروف بالمعروف الموصوف بالكمال في الإزال المقدس عن النقص والمثل والشريك والضد والزوجة  
انجام؛ أرجو فضل الله العظيم المؤمل حصولها إنشاء الله عزوجل و صلى الله على سيدنا محمد النبي الكريم وعلى آله وأصحابه أجمعين  
چاپ؛ بولاق، ۱۲۸۶ق؛ مطبوعات شرف، ۱۳۰۱ق، مطبوعات عبد الرزاق، ۱۳۰۲ق؛ مطبعة عثمان عبدالرازق، ۱۳۰۲ق.  
[دنیا ۹۸۶/۵؛ هدایة العارفین ۱: ۴۶۵ کشف الظنون (چاپ استانبول)؛ معجم المطبوعات ۱۹۵۳؛ الاوقاف العامة موصل ۲۷۷/۲]

۱. قم؛ مرعشی؛ شماره نسخه: ۳۵۴۷

آغاز و انجام؛ برابر

خط؛ نسخ، کا: کمال بن حسیب الله بن محمد بن جمال بن عبد الله البلاذی، تا: پنج شنبه ۲۳ ربیع الثانی ۷۸۴ق؛ مصحح، ابراهیم بن محمد بن میانه خلجی نسخه را مقابله نموده و این کار را در هفدهم جمادی الاول ۸۱۷ به پایان برده، دارای اجازه ای که جلال بن عمر بن محمد بن عمر بن محمد بن ابی طالب بلاذی بجهت شمس الدین محمد بن محمد بن عبد الله بلاذی نوشته؛ تسلیک: جلال الدین محمد بن امیر سید بن عنایت الله بن علاء الملک حسینی مشهدی به تاریخ ربیع الاول ۱۰۲۸ در بیت الله الحرام؛ جلد: مقوایی، ۱۹ سطر، اندازه: ۲۵/۵x۲۰cm [ف: ۹ - ۳۴۹]

آغاز؛ بسم الله الرحمن الرحيم خلق السموات والارض و جعل الظلمات والنهار ... شکر و سپاس من آن خدای را که موصوف است به صفات ... سپاس خدای را که آفریدگار آسمان و زمینهایست؛ انجام؛ و حال است این گفتن که این آیات را معنی نهی است برای این که انبات و درخت و هر که مقدور مانیست ما را چگونه از آن نهی می کنند و حدیث ایمان، ما را به ان امر کرده نه نهی، پس این آیت.

خط؛ نسخ و ثلث، بی کا، بی تا؛ افتادگی؛ انجام؛ جلد: تیماج مشکی، ۲۲۵گ، ۲۷ سطر (۱۱/۵x۲۲/۵)، اندازه: ۲۰x۳۳cm [ف: ۳۴ - ۱۰۹]

۸۴. تهران؛ مجلس؛ شماره نسخه: ۱۲۲۲۳

آغاز؛ بسم الله يوم تبيض وجهه و تسود وجوه قاما الذين اسودت وجوههم اكفرتم بعد ايمانكم فذوقوا العذاب بما كتم تكفرؤن؛ انجام؛ که منافقان را عاملی هست بموقع قبول تابعه عصیتی که کنند محیط شود پس معنی بااتفاق آنست که گفته شد و الله ولی التوفیق.

از آیه ۱۰۶ سوره آل عمران تا اول آیه ۵۴ سوره مائدہ؛ خط؛ نسخ، آیات عربی، کا: حیدر بن احمد بن حسن مقری، بی تا؛ با دستخطی از فتحعلی خان زند با مهر «فتحعلی زند تجل خان ...» (یاضی)؛ جلد: تیماج مشکی، ۳۱۲گ، ۲۵ سطر، اندازه: ۱۶/۵x۲۵cm [ف: ۳۵ - ۲۱۵]

۸۵. تهران؛ مدارک فرهنگی؛ شماره نسخه: ۶۷

آغاز؛ شرعی باشد، معانی وجه استدلال آن بر مذهب صحيح بداند؛ انجام؛ وسیلة القریب او باقی است و دائم خط؛ نستعلیق خوش، بی کا، بی تا؛ افتادگی؛ انجام؛ مصحح؛ مهر تملک «على بن طیب موسوی» و نیز نوشته شده «وقف على و على اولادی و اقوالی نسلاً بعد نسل» و در برگ ۹۱ در پایان جزء سوم از « حاج ابراهیم » نام برده که مشخص نیست کاتب است یا خیر، بین برگ ۱۳۷ و ۱۳۸ و انتهای نسخه افتادگی دارد؛ واقف؛ على و على اولادی؛ کاغذ: فرنگی حتایی، جلد: مقوایی روکش تیماج زرشکی، ۱۴۴گ، ۲۷ سطر (۱۳/۵x۱۸/۵)، اندازه: ۲۳/۵x۳۵cm [ف: ۶۱ - ۶۱]

● روض الذهب و غایه الوان الطلب = الکیمیاء

(منظوم) / کیمیا / عربی

rawd-ud ǵlahab wa ǵayt-u alwān-iṭ ǵalab = al-kīmīyā' (manzūm)

از عثمان. در این اجزوه عثمان مسائل مهم کیمیا و اکسیر را آورده و نشان داده که به دست آوردن ذهب و فضه باید بر چه طریقه باشد تا بتوان کیمیاگری کرد. او انواع حجر و حجر مثلث بیان کرده و نشان داده که چگونه می توان اکسیر بدست آورد.

01 Kasım 2011

MADDE YAYIMLANDIKTAN SONRA GELEN DOKÜMAN

فرستگان: نسخه های خطی ایران (فنا)؛ جلد شانزدهم؛ به کوشش، مصطفی درایتی؛ تهران: سازمان اسناد و کتابخانه ملی

جمهوری اسلامی ایران؛ ۱۳۹۱/۲۰۱۲.